

Infosa respon a les crítiques que el moll als Alfacs és un “projecte model” en matèria ambiental

Assegura que implicarà “un tractament exhaustiu i quirúrgic d'hàbitats protegits i espècies de flora i fauna”

La Ràpita Paula Pedrero

“L'activitat humana genera vida al Delta. Si traiem les salines i els arrossars, ens quedaria un delta molt mediocre”, subratlla Cristian Jensen, biòleg assessor de les Salines de la Trinitat. Davant les crítiques de diferents associacions i entitats ecologistes en relació amb la construcció d'un moll a la badia dels Alfacs per a habilitar el transport de sal via marítima, des d'Infosa remarquen la importància d'una gestió proactiva d'este ecosistema.

L'activitat salinera està arrelada al Delta des del segle XIV, i a la Punta de la Banya des del 1869. “Si l'empresa dixa de funcionar pels repetits trencaments de la Barra del Trabucador -l'única connexió que hi ha entre les salines i la península-, tot el que mantenim també dixerà de funcionar”, alerta Jensen. Des d'Infosa insistixen en el fet que les salines formen un hàbitat estable, adequat, que fa que no s'inunden cada dos per tres les zones naturals, una estabilitat que, asseguren, “els parcs naturals no aporten”. En este sentit, consideren que “seria un problema molt greu dixer, de cop, l'ecosistema de la mà de la natura”. Per exemplificar este fet,

Jensen remarca l'àmplia presència de flamencs a la zona de les salines: “De les 3.000 hectàrees d'extensió que té la Punta de la Banya, gairebé tots els flamencs es concentren a les 1.000 hectàrees que ocupen les salines”.

EL PANTALÀ: “UNA SOLUCIÓ DEFINITIVA” Actualment Infosa té la concessió de les salines i esta inclou una concessió de pas a través de la Barra del Trabucador. És per això que Infosa està obligat a mantenir el camí. “Si es trenca una mica, com va passar amb el petit temporal de la setmana passada, no s'han de moure sorres, tan sols readequar el camí. El gran problema és quan hi ha un gran trencament, com amb els temporals Glòria o Filomena, i llavors s'han de moure sorres”, explica Jensen. Fins al moment, Infosa s'ha gastat un milió i mig a reparar la Barra. “Esta és pública i se n'hauria de fer càrrec l'Estat, però davant la seua inacció no tenim més remei que restaurar-la cada cop per a poder transportar la sal via terrestre”, apunta.

En este context, Infosa veu la construcció del moll com una “solució final i definitiva” per a no de-

Imatges de les Salines de la Trinitat, a la punta de la Banya.

pendre constantment de la Barra. Si s'aprova el projecte de la construcció del pantalà, actualment a l'espera del vistiplau del Ministeri, “el problema del Trabucador passarà a mans de l'administració”. Esta, de fet, és la principal por de les entitats ecologistes i de l'IRTA, ja que la Barra protegit tota la badia dels Alfacs i, sense esta, la cymodocea i la nacra, espècies en perill

d'extinció, desapareixerien.

“RESTAURACIÓ A GRAN ESCALA” “Cal fer una restauració del Trabucador a gran escala. Abans la Barra tenia 200 metres estables d'amplada, però ara en té entre 20 i 50 metres, i a la mínima es trenca”, detalla Jensen. El Pla de protecció del Delta de l'Ebre, actualment en redacció per part del Mi-

nisteri, preveu actuacions de reubicació d'arenes per a evitar la regressió i pal·liar els possibles trencaments de la Barra. No obstant, Jensen apunta que fins a recuperar l'amplada del Trabucador poden passar 2 o 3 anys i mentrestant cal fer actuacions puntuals. Des de l'IRTA remarquen la importància de “moure les sorres amb criteri”, és a dir, moure la sorra de la mar de fora a les zones de déficit, i no de les zones d'acumulació o creixement.

MESURES AMBIENTALS Amb la voluntat de generar el mínim impacte sobre el medi, Infosa ha redactat un seguit de mesures ambientals incloses en el projecte. El pantalà no anirà en línia recta, sinó que el seu traçat s'adaptarà al medi per a evitar danyar els prats de cymodocea nodosa i alguns exemplars de nacres d'esta zona de la badia. Tanmateix, des de l'IRTA alerten que la cymodocea no és una planta estàtica, ja que es troba sobre dunes que són mòbils. “Que ara no hi haja cymodocea en la línia actual de traçat no vol dir que no es destruisca un hàbitat en l'entorn del qual hi ha la pradera, i això dificulta el creixement de l'espècie”, advertix Patricia Prado, investigadora de l'IRTA.

Una altra mesura és l'emplaçament de cortines antiterboleses al voltant de la zona de construcció per a evitar que la mateixa terbolesa del fons de la badia s'escampe i pugui arribar a afectar la fauna marina. Per últim, també s'ha reduït l'ocupació marina del moll per a fer-lo més permeable. L'espigó, que penetrarà fins a aconseguir una profunditat de 4 metres dins de la badia dels Alfacs, tindrà sis ponts perquè l'aigua transcorre per sota i tinga poc efecte sobre els corrents marins. ■